

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 8Stk/2/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5019200669
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Babiaková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:5019200669.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Babiakovej (sudkyňa spravodajkyňa), zo sudkyne JUDr. Anity Filovej a sudcu JUDr. Rastislava Dlugoša, PhD. v právnej veci žalobcu: P. S., nar. X. D. XXXX, trvale bytom C. X, H., právne zastúpeného advokátom: JUDr. Ladislav Csákó, so sídlom Hviezdoslavova č. 4, Rožňava, proti žalovanému: Generálny štáb ozbrojených síl Slovenskej republiky, so sídlom Kutuzovova č. 8, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaGŠ-25-47/2019-PravO zo dňa 13. augusta 2019, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Správneho súdu v Banskej Bystrici č. k. 5 S 6/2023-51 zo dňa 7. septembra 2023, takto

rozhodol:

- Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietá.
- Žalobcovi voči žalovanému priznáva právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov kasačného konania.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Žalobca bol dňa 20. mája 2018 určený do zmeny (na výkon služby) vojenského útvaru ako 1. pomocník dozorového vchodu, kde služobný čas rannej zmeny bol stanovený v dobe od 06:00 do 20:00 hod. V daný deň sa preto žalobca nachádzal v objekte Práporu radiačnej, chemickej a biologickej ochrany Rožňava (ďalej len „PRCHBO“) v čase 07:33 hod., kde mu bola príslušníkmi Obvodného oddelenia Policajného zboru v Rožňave vykonaná dychová skúška na prítomnosť alkoholu v dychu. Touto mu bola nameraná hodnota 1,02 promile alkoholu a pri opakovanej dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v dychu v čase 07:50 hod. bola nameraná hodnota 0,98 promile. Po príchode Vojenskej polície Rožňava bol menovaný opätovne podrobený vykonaniu dychovej skúšky na prítomnosť alkoholu v dychu, kde mu bola v čase 08:38 hod. nameraná hodnota alkoholu v dychu 1,02 promile, pri ďalšej dychovej skúške o 09:10 hod. hodnota 1,02 promile a pri poslednej opakovanej skúške o 09:42 hod. hodnota 0,87 promile. Žalobca mal na vysvetlenie predmetnej situácie uviesť, že dňa 19. mája 2018 bol na rodinnej oslave v obci Plešivec, kde požíval alkohol (vodku 40 % v množstve asi 0,5 litra). Na oslave mal byť do 24:00 hod. a hneď na to išiel spať. O tom, že nasledujúci deň má nastúpiť do služby, vedel.

2. Z dôvodu, že žalobca bol podozrivý z naplnenia skutkovej podstaty trestného činu vyhýbania sa služobnému úkonu alebo výkonu vojenskej služby podľa § 401 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) bola predmetná vec odstúpená na Vojenskú políciu, Oddelenie odhaľovania a dokumentovania trestnej činnosti Prešov. Uznesením Vojenskej polície ČVS: VPTN-25/OdV-V-2018 zo dňa 18. júna 2018 bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie za prečin vyhýbania sa služobnému úkonu alebo výkonu vojenskej služby podľa § 401 ods. 1 Trestného zákona na podklade skutkových okolností uvedených v bode 1.

3. Uznesením Vojenskej polície, oddelenia policajného výkonu Prešov ČVS: VP-1/OPV-PO-2018 zo dňa 26. februára 2019 bola vec postúpená veliteľovi Vojenského útvaru 7945 Rožňava

na disciplinárne konanie, keďže výsledky skráteného vyšetrovania preukazovali, že nešlo o trestný čin, ale išlo o skutok, ktorý by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní. Spis bol fakticky postúpený podaním zo dňa 18. marca 2019 (doručený dňa 20. marca 2019).

4. Dňa 1. apríla 2019 bol riaditeľovi personálneho úradu ozbrojených síl Slovenskej republiky (ďalej len „prvostupňový orgán“) doručený návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru podľa § 83 ods. 1 písm. c) v spojení s § 134 ods. 2 písm. b) zákona č. 281/2015 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o štátnej službe profesionálnych vojakov“) z dôvodu, že žalobca dňa 20. mája 2018 porušil základnú povinnosť profesionálneho vojaka tým, že nastúpil v služobnom čase na výkon štátnej služby pod vplyvom alkoholu.

5. Súčasťou príloh návrhu (v rámci spisu z trestného konania) bola aj kópia časti Knihy kontrol na požitie alkoholických nápojov Vojenského útvaru 7945 Rožňava (zo dňa 13. marca 2018, počet listov 49), kde bola uvedená kontrola žalobcu na požitie alkoholických nápojov uskutočnená dňa 20. mája 2018 s pozitívnym výsledkom (1,55 promile) s podpisom žalobcu ako aj kontrolujúceho zamestnanca - P. E. E. A., H..

6. Prvostupňový orgán oznámil žalobcovi začatie konania o prepustení zo služobného pomeru dňa 9. apríla 2019 a určil mu lehotu 3 pracovných dní na vyjadrenie sa ku konaniu. Predmetnú lehotu na základe žiadosti žalobcu predĺžil prvostupňový orgán do 15. mája 2019, o čom bol žalobca upovedomený dňa 3. mája 2019.

7. Podaním zo dňa 14. mája 2019 (doručeným dňa 16. mája 2019) oznámil žalobca prvostupňovému orgánu, že si zvolil právneho zástupcu a požiadal o nahliadnutie do administratívneho spisu za účelom vyjadrenia na deň 23. mája 2019.

8. Prvostupňový orgán vydal dňa 16. mája 2019 personálny rozkaz č. 3637 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým podľa § 83 ods. 1 písm. c) v spojení s § 134 ods. 2 písm. b) zákona o štátnej službe profesionálnych vojakov prepustil žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka v dočasnej štátnej službe z dôvodu, že porušil základnú povinnosť profesionálneho vojaka, a to tým, že dňa 20. mája 2018 nastúpil v služobnom čase na výkon štátnej služby pod vplyvom alkoholu.

9. V rámci odvolacieho konania bol zabezpečený podklad „Správa o udalosti“ č. Prchbo-70-63/2018 zo dňa 20. mája 2018, Vojenský útvar 7945 Rožňava. Z predmetnej správy vyplýva, že dňa 20. mája 2018 mal žalobca meškať na nástup do služby a prišiel až o 07:05 hod. Pred vydaním zbrane sa žalobca podrobil kontrole na alkohol s pozitívnym výsledkom 1,55 promile. Následne P. E. E. A., H. privolal Vojenskú políciu Trenčín a o situácii informoval veliteľa útvaru PRCHBO. Na žiadosť vojenskej polície boli privolaní príslušníci Policajného zboru Slovenskej republiky k vykonaniu skúšky na alkohol certifikovanými zariadeniami v čase 07:25 hod. Udalosť bola hlásená dňa 20. mája 2018 o 07:17 hod. P. E. E. A. Vojenskej polícii Trenčín, D 1. mechanizovanej brigády Pozemných síl Ozbrojených síl Slovenskej republiky, veliteľovi útvaru PRCHBO, štátnej polícii a NPČ PRCHBO.

10. Žalovaný listom zo dňa 18. júna 2019 vyzval žalobcu na vyjadrenie sa k podkladom odvolacieho rozhodnutia v lehote 5 pracovných dní od doručenia výzvy. Žalobca, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, dňa 1. júla 2019 požiadal o nahliadanie do spisu, resp. o oznámenie miesta a času nahliadnutia do spisu.

11. Dňa 31. júla 2019 kontaktoval poverený zamestnanec žalovaného právneho zástupcu žalobcu (po predchádzajúcej dohode) telefonicky, za účelom dohody termínu vykonania nahliadnutia do spisu. Ten s ohľadom na pracovnú a časovú zaneprázdnenosť na požiadavke nahliadnutia do spisu netrval (úradný záznam zo dňa 31. júla 2019).

12. Žalovaný rozhodnutím náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky č.: KaGŠ-25-47/2019-PravO zo dňa 13. augusta 2019 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie. Žalovaný mal z písomných podkladov viažucich sa k veci za preukázané, že dňa 20. mája 2018 došlo zo strany žalobcu k protiprávnemu konaniu, keď nastúpil do služby (teda pri výkone štátnej služby) pod vplyvom alkoholu. Týmto konaním sa žalobca dopustil porušenia povinnosti profesionálneho vojaka podľa § 83 ods. 1 písm. c) v spojení s § 134 ods. 2 písm. b) zákona o štátnej službe profesionálnych vojakov.

13. K námietkam žalobcu žalovaný uviedol, že návrh na prepustenie žalobcu bol spracovaný veliteľom útvaru dňa 26. marca 2019 a dňa 1. apríla 2019 bol predložený riaditeľovi personálneho úradu. Návrh bol spracovaný po doručení registratúrneho záznamu Vojenskej polície - „voj. 2. st. P. S. prečin vyhýbania sa služobného úkonu alebo výkonu vojenskej služby podľa § 401 ods. 1 trestného zákona - zaslanie spisového materiálu“ ČVS: VP-1/OVP-PO-2018 dňa 20. marca 2019. Týmto dňom sa veliteľ útvaru v zmysle § 93 ods. 1 písm. b) zákona o štátnej službe profesionálnych vojakov dozvedel o dôvode na skončenie služobného pomeru so žalobcom. Návrh bol preto podaný v zákonnej lehote. Do 20. marca 2019 mal podľa žalovaného veliteľ informácie len o tom, že žalobca požil alkoholické nápoje a na výkon

služby nastúpil pod vplyvom alkoholu a poznal výsledky dychových skúšok. Nemal však vedomosť o výsledku znaleckého dokazovania v trestnom konaní, ktorým znalec vyvrátil tvrdenia žalobcu o tom, že alkohol pred nástupom do služby nekonzumoval a k jeho zisteniu došlo po požití liekov. Teda až zo záveru znaleckého dokazovania podľa žalovaného bolo definitívne ustálené, že vznikol dôvod na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru. Podľa názoru žalovaného veliteľ útvaru nemôže konať len na základe akéhokoľvek podozrenia, že došlo k naplneniu dôvodu na prepustenie zo služobného pomeru, ale len vtedy, ak sú tieto dôvody aj riadne zistené a preukázané.

14. K nahliadnutiu do spisu žalovaný uviedol, že dňa 31. júla 2019 bol právny zástupca žalobcu telefonicky kontaktovaný žalovaným s možnosťou oboznámenia sa so spisom v odvolacom konaní, avšak tento uviedol, že sa nachádza na dovolenke mimo územia Slovenskej republiky a nahliadnutie do spisu nevyužije.

II. Priebeh konania pred správnym súdom a jeho rozhodnutie

15. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca správnu žalobu na Krajský súd v Žiline, ktorou žiadal rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Žalobca namietal, že prvostupňový orgán mu odoprel prístup k jeho procesným právam, keď mu neumožnil nahliadať do spisu pred vydaním prvostupňového rozhodnutia. Aktivita žalovaného k zhojeniu tejto vady bola podľa názoru žalobcu neprípustná, keďže prišla až po vydaní prvostupňového rozhodnutia, a to navyše v čase dovolenky ním zvoleného právneho zástupcu. Žalobca tiež zastáva názor, že o dôvode na prepustenie žalobcu podľa § 83 ods. 1 písm. c) v spojení s § 134 ods. 2 písm. b) zákona o štátnej službe profesionálnych vojakov sa veliteľ žalobcu dozvedel dňa 20. mája 2018. Od tohto dňa plynula príslušnému orgánu lehota 30 dní podľa § 93 ods. 1 písm. b) zákona o štátnej službe profesionálnych vojakov na podanie návrhu na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru, ktorú však veliteľ útvaru žalobcu nevyužil. Návrh bol podaný až dňa 1. apríla 2019. Znalecký posudok vyhotovený v trestnom konaní je podľa názoru žalobcu irelevantný. Hoci v predmetnej veci prebiehali paralelne dve konania - trestné a správne, tieto dve konania sa neovplyvňujú. Poukazoval tiež na skutočnosť, že v čase vykonania dychovej skúšky sa žalobca k požitiu alkoholu priznal a vo vzťahu k veliteľovi útvaru sa nebránil argumentáciou o požití lieku, ktorý mohol ovplyvniť výsledky dychovej skúšky.

16. Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 30S/134/2019-109 zo dňa 24. novembra 2020 zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 5 Asan 5/2021 zo dňa 31. mája 2023 zrušil predchádzajúci rozsudok Krajského súdu v Žiline a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

17. V ďalšom konaní právny nástupca Krajského súdu v Žiline v oblasti správneho súdnictva - Správny súd v Banskej Bystrici (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 5 S 6/2023-51 zo dňa 7. septembra 2023 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „rozsudok správneho súdu“) opätovne zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

18. Vyjadrením zo dňa 7. augusta 2023 žalovaný namietal, v rozpore s kasačne záväzným právnym názorom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, že v danej veci nejde o vec správneho trestania a v stručnosti uviedol, že považuje za správny predchádzajúci rozsudok Krajského súdu v Žiline a návrh na prepustenie žalobcu bol vypracovaný včas.

19. Správny súd, súc viazaný kasačne záväzným právnym názorom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Asan 5/2021 zo dňa 31. mája 2023, konštatoval, že rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie majú všetky zákonné náležitosti, ako nedôvodnú uznal aj námietku žalobcu týkajúcu sa porušenia jeho práva na nahliadnutie do spisu a práva vyjadriť sa pred vydaním rozhodnutia.

20. Na druhej strane však ako dôvodnú uznal správny súd námietku žalobcu, že návrh na prepustenie profesionálneho vojaka bol v predmetnej veci podaný po uplynutí 30-dňovej lehoty podľa § 93 ods. 1 písm. b) zákona o štátnej službe profesionálnych vojakov v znení účinnom do 31. decembra 2019. Veliteľ príslušného vojenského útvaru totiž už dňa 20. mája 2018 mal vedomosť o tom, že žalobca nastúpil do služby pod vplyvom alkoholu. Mal tiež k dispozícii rozpis zmien profesionálnych vojakov, vrátane žalobcu, mal k dispozícii výsledky skúšky žalobcu na alkohol. Mal teda dňa 20. mája 2018 k dispozícii všetky informácie potrebné pre spracovanie kvalifikovaného návrhu. Ak veliteľ príslušného vojenského útvaru spracoval predmetný návrh podľa § 93 ods. 1 písm. b) v spojení s § 83 ods. 1 písm. c) a v spojení s § 134 ods. 2 písm. b) zákona o štátnej službe profesionálnych vojakov v znení účinnom do 31. decembra 2019 až dňa 26. marca 2019 a tento predložil dňa 1. apríla 2019, prekročil zákonnú lehotu.

21. Správny súd tiež poukázal na skutočnosť, že v predmetnej veci ide o vec správneho trestania, pričom od 1. januára 2023 (počas konania správneho súdu) nadobudla účinnosť novela zákona o štátnej službe profesionálnych vojakov v časti dôvodu prepustenia zo služobného pomeru podľa § 83 ods. 1 písm. c) v spojení s § 134 ods. 2 písm. b) predmetného zákona. Zatiaľ čo podľa právnej úpravy účinnej v

čase rozhodnutia žalovaného bolo dôvodom prepustenia profesionálneho vojaka to, že tento nastúpil v služobnom čase na výkon štátnej služby pod vplyvom alkoholu (hoci len prvý raz), podľa novej právnej úpravy je potrebné, aby tak urobil opakovane (aspoň 2x). Zohľadňujúc zmenu právnej úpravy k lepšiemu (v prospech páchatel'a) v správnom súdnom konaní ex lege, identifikoval správny súd ďalší dôvod na zrušenie rozhodnutia žalovaného.

III. Kasačná sťažnosť a priebeh konania na kasačnom súde

22. Proti napadnutému rozsudku správneho súdu podal žalovaný - sťažovateľ kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“). Žiadal zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť správne mu súdu na ďalšie konanie.

23. Podľa názoru sťažovateľa v predmetnej veci nejde o vec správneho trestania. Podľa názoru sťažovateľa je potrebné rozlišovať medzi disciplinárnym konaním podľa § 141 a nasl. zákona o štátnej službe profesionálnych vojakov a konaním o prepustenie profesionálneho vojaka podľa § 83 a nasl. zákona o štátnej službe profesionálnych vojakov. Nejde o systematicky (z hľadiska zákonného členenia) rovnaké konania. V konaní o prepustenie profesionálneho vojaka žalobca nevystupuje ako osoba zodpovedná zo spáchania disciplinárneho previnenia a nie je mu ukladané disciplinárne opatrenie. Ide o realizáciu zákonného personálneho opatrenia vo forme prepustenia. Z hľadiska porovnania ide o obdobu okamžitého skončenia pracovného pomeru podľa predpisov civilného práva, kde je aplikácia trestných zásad vylúčená. Ukončenie služobného pomeru bolo v predmetnej veci realizované ako dôsledok porušenia služobnej disciplíny zo strany žalobcu.

24. Keďže v predmetnej veci nejde o konanie vo veciach správneho trestania, nemohol ani správny súd (aplikujúc zásady správneho trestania) zohľadniť zmenu právnej úpravy v prospech žalobcu v súdnom konaní.

25. Sťažovateľ poukázal aj na aktuálne vedené konanie veľkého senátu pod sp. zn. 1 SVs 2/2022 a konštatoval, že rozhodovacia činnosť kasačného súdu z hľadiska aplikácie zásady lex posterior mitius nie je jednotná, napriek tomu kasačne záväzný právny názor Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v tejto veci ukladá žalovanému túto zásadu aplikovať.

26. Sťažovateľ namietal aj právny názor týkajúci sa oneskoreného spracovania a podania návrhu na prepustenie zo služobného pomeru. Tento môže byť spracovaný a podaný až vtedy, ak je dostatočne preukázané naplnenie dôvodov na prepustenie zo služobného pomeru. Sťažovateľ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Asan 4/2021 zo dňa 16. júna 2021, v ktorom tento dospel k názoru, že zákonná lehota na spracovanie a podanie návrhu začala plynúť až po doručení podkladov z trestného konania (znaleckého posudku), ktorým došlo k vysporiadaniu sa s argumentáciou profesionálneho vojaka ohľadom toho, že do služby nenastúpil pod vplyvom alkoholu, ale požil pred nástupom do služby lieky súvisiace s jeho zdravotným stavom. Aj v predmetnej veci preto podľa sťažovateľa mohla začať plynúť zákonná lehota na spracovanie a podanie návrhu až vtedy, keď príslušný orgán obdržal spisový materiál z trestného konania a znalecký posudok, že výsledok dychovej skúšky nebol dôsledkom požitia liekov žalobcom. O týchto skutočnostiach sa veliteľ dozvedel dňa 20. marca 2019, dňa 26. marca 2019 spracoval návrh na prepustenie žalobcu, ktorý podal v zákonnej lehote dňa 1. apríla 2019.

27. Z hľadiska procesných väd sťažovateľ namietal, že v liste zo dňa 5. novembra 2020 žiadal o nariadenie pojednávania vo veci, resp. nesúhlasil s upustením od nariadenia pojednávania. Toto sa uskutočnilo dňa 24. novembra 2020, pričom pojednávanie uskutočnil Krajský súd v Žiline vo veci sp. zn. 30 S 134/2019, avšak po vrátení veci na ďalšie konanie správny súd pojednávanie nenariadil, a teda porušil ustanovenie § 107 ods. 1 SSP. Správny súd sa ani riadne nevysporiadal s argumentami žalovaného uvedenými v jeho vyjadrení zo dňa 7. augusta 2023.

28. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril aj žalobca, ktorý v podstatnom považoval argumentáciu sťažovateľa za nepresvedčivú. Akcentoval správnosť záverov správneho súdu ako aj kasačného súdu. Zdôraznil, že aj predchádzajúci rozsudok Krajského súdu v Žiline mu v predmetnej veci dal za pravdu.

29. Po predložení veci kasačnému súdu dňa 22. decembra 2023 bola táto pridelená senátu 6 S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 6 Ssk 170/2023. Keďže však (i) senát 3 S už v predmetnej veci rozhodoval rozhodnutím sp. zn. 5 Asan 5/2021 zo dňa 31. mája 2023 v zložení Mgr. Kristína Babiaková (sudkyňa spravodajkyňa), JUDr. Katarína Benczová a JUDr. Zuzana Šabová, PhD. (vec vrátil správne mu súdu na ďalšie konanie) a (ii) dňa 1. júna 2023 nadobudol účinnosť rozvrh práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2023 v znení opatrenia č. 5 (ďalej len „rozvrh práce“), ktorým došlo k zmene senátu 3 S tak, že sudkyňa Mgr. Kristína Babiaková bola z tohto vyňatá a zaradená do senátu 8 S, zákonným senátom na rozhodnutie veci bol v súlade s § 14 písm. E, F a G písm. a) druhej časti rozvrhu práce v príslušnom znení senát 8 S. Vec bola preto postupom podľa §

7 písm. C prvej časti rozvrhu práce v príslušnom znení zapísaná dňa 31. januára 2024 senátu 8S, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozsudku.

IV. Posúdenie kasačného súdu

30. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť sťažovateľa bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP) a je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

31. Kasačný súd v súvislosti s podanou kasačnou sťažnosťou konštatuje, že správny súd zrušil rozhodnutie žalovaného na základe dvoch rovnocenných dôvodov (i) oneskorené spracovanie a podanie návrhu na prepustenie žalobcu v rozpore so zákonom a (ii) zmena právnej úpravy k lepšiemu (v prospech žalobcu). Kasačný súd dáva do pozornosti, že každý z týchto dôvodov predstavuje sám o sebe dôvod na zrušenie rozhodnutia žalovaného.

32. Čo sa týka včasnosti spracovania a podania návrhu na prepustenie žalobcu kasačný súd už v rozhodnutí sp. zn. 5 Asan 5/2021 zo dňa 31. mája 2023, ktorý bol pre vec kasačne záväzný, uviedol:

„55. V súvislosti s dôvodom prepustenia podľa § 83 ods. 1 písm. c) v spojení s § 134 ods. 2 písm. b) zákona o štátnej službe profesionálnych vojakov v znení účinnom do 31. decembra 2019 kasačný súd uvádza, že tento spočíva v tom, že profesionálny vojak nastúpil v služobnom čase na výkon štátnej služby pod vplyvom alkoholu, čím porušil svoju zákonnú povinnosť. Pokiaľ preto veliteľ útvaru získa informácie a dôkazy o tom, že profesionálny vojak nastúpil do služby v služobnom čase pod vplyvom alkoholu, má dostatok informácií pre spísanie návrhu podľa § 93 ods. 1 písm. b) zákona o štátnej službe profesionálnych vojakov v znení účinnom do 31. decembra 2019.

56. V predmetnej veci dáva kasačný súd do pozornosti, že už dňa 20. mája 2018 získal veliteľ príslušného útvaru vedomosť o skutočnosti, že žalobca nastúpil do služby pod vplyvom alkoholu (bod 9 tohto rozsudku). Veliteľ útvaru mal tiež k dispozícii rozpis zmien/služieb profesionálnych vojakov (vrátane zmeny žalobcu dňa 20. mája 2018), mal tiež k dispozícii pozitívne výsledky skúšky na alkohol dňa 20. mája 2018 vo výkone služby, ktoré sám žalobca potvrdil (bod 5 tohto rozsudku). To, že tieto informácie mal veliteľ útvaru k dispozícii už dňa 20. mája 2018 vyplýva aj priamo z rozhodnutia žalovaného (bod 13 tohto rozsudku).

57. Kasačný súd je preto toho názoru, že veliteľ útvaru získal dostatok informácií pre spracovanie návrhu na prepustenie žalobcu zo štátnej služby z dôvodu podľa § 83 ods. 1 písm. c) v spojení s § 134 ods. 2 písm. b) zákona o štátnej službe profesionálnych vojakov v znení účinnom do 31. decembra 2019 už dňa 20. mája 2018. Pokiaľ preto veliteľ útvaru spracoval návrh podľa § 93 ods. 1 písm. b) v spojení s § 83 ods. 1 písm. c) v spojení s § 134 ods. 2 písm. b) zákona o štátnej službe profesionálnych vojakov v znení účinnom do 31. decembra 2019 až dňa 26. marca 2019 a tento návrh predložil dňa 1. apríla 2019, prekročil zákonnú 30 dňovú lehotu.

58. Ak sťažovateľ poukazoval na skutočnosť, že až v trestnom konaní (znaleckým dokazovaním) sa ustálilo, že žalobca bol dňa 20. mája 2018 pod vplyvom alkoholu a nie pod vplyvom liekov, s týmto tvrdením sa kasačný súd nestotožňuje. V administratívnom spise nie je obsiahnutá ani jedna listina, ktorá by potvrdzovala to, že žalobca sa vo vzťahu k veliteľovi útvaru či kontrolujúcemu zamestnancovi útvaru bránil argumentáciou, že nepožil alkoholické nápoje. Práve naopak, svoju chybu si žalobca priznal. Argumentáciu o užití liekov žalobca vzniesol až v trestnom konaní, ktoré však nevedol veliteľ útvaru a prebiehalo nezávisle od veliteľa útvaru. Táto argumentácia vznesená v samostatnom trestnom konaní zo strany žalobcu preto nemohla spôsobiť odloženie plynutia lehoty podľa § 93 ods. 1 písm. b) zákona o štátnej službe profesionálnych vojakov v znení účinnom do 31. decembra 2019 vo vzťahu k veliteľovi útvaru žalobcu, a to do ukončenia trestného konania v danej veci.“

33. Kasačný súd konštatuje, že sťažovateľ vo svojej kasačnej sťažnosti nespochybnil žiadne zo skutkových tvrdení kasačného súdu, ktoré uviedol vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí. Kasačný súd preto na týchto svojich záveroch naďalej trvá a na tieto odkazuje.

34. Pokiaľ sťažovateľ poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Asan 4/2021 zo dňa 16. júna 2021, toto na prejednávanej veci nie je z dôvodu skutkových odlišností aplikovateľné. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 6 Asan 4/2021 uznal argumentáciu žalovaného, že v predmetnej veci možno začiatok plynutia lehoty na spracovanie a podanie návrhu na prepustenie profesionálneho vojaka odvodzovať od doručenia spisu z trestného konania, v ktorom bol obsiahnutý znalecký posudok, ktorým bola vyvrátená procesná obrana dotknutého vojaka spočívajúca v tom, že nepožil alkohol, ale požil lieky, ktoré mali vplyv na výsledok dychovej skúšky. Ako už však kasačný súd uviedol vo svojom predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí, žalobca v predmetnej veci svoj skutok pred nadriadeným nepopieral, uznal svoju chybu a priznal požitie alkoholu. Ani v správnom konaní žalobca požitie alkoholických nápojov nepopieral. Túto skutočnosť sťažovateľ

nespochybnil ani vo svojej kasačnej sťažnosti. V predmetnej veci preto nebol žiadny dôvod, aby veliteľ príslušného útvaru „vyčkával“ so spracovaním a podaním návrhu na prepustenie žalobcu až do ukončenia sporného trestného konania, keďže toto z hľadiska argumentácie žalobcu vo vzťahu k jeho nadriadeným nezohrávalo žiadnu rolu. Kasačná sťažnosť sťažovateľa je preto v tejto časti nedôvodná.

35. Pokiaľ sťažovateľ sponchybňuje, že predmetná vec je vecou správneho trestania, kasačný súd (rovnako ako tak urobil vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí) poukazuje na svoju ustálenú rozhodovaciu činnosť, ktorá veci týkajúce sa prepustenia profesionálnych vojakov zo služobného pomeru pod kategóriu správneho trestania zaraďuje. Ide najmä o rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžk/14/2020 zo dňa 24. februára 2022, bod 17, sp. zn. 2Asan/3/2020 zo dňa 16. decembra 2021, ale aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Asan/20/2020 zo dňa 25. januára 2021 a iné. Kasačný súd nevidí v argumentácii sťažovateľa žiadny dôvod na odchýlenie sa od tejto ustálenej rozhodovacej činnosti a na túto aj v plnom rozsahu odkazuje.

36. Na záveroch kasačného súdu vyjadrených v predchádzajúcom rozhodnutí, ohľadom potreby aplikácie zásady *lex posterior mitius*, nič nemení ani sťažovateľom akcentované konanie veľkého senátu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 SVs 2/2022. Kasačný súd nespochybnuje, že medzi jeho jednotlivými senátmi nepanuje zhoda ohľadom potreby zohľadnenia zmeny v právnej úprave vo veciach správneho trestania, ak táto nastala v kasačnom konaní (v konaní o preskúmanie právoplatného rozsudku správneho súdu) a má byť aj kasačným súdom (ako jediný dôvod zrušenia) zohľadnená. V tomto smere práve prebieha aj konanie veľkého senátu.

37. Na rozdiel od zmien právnej úpravy v kasačnom konaní a ich zohľadňovania, v prípade zmien v právnej úprave, ktoré sa dotýkajú prebiehajúceho konania pred správnym súdom vo veciach správneho trestania a povinnosti ich zohľadňovania zo strany správneho súdu nezhoda medzi senátmi kasačného súdu neexistuje. Naopak, ustálená rozhodovacia činnosť kasačného súdu dospela k názoru, že správny súd je vo veciach správneho trestania povinný zohľadňovať zmenu právnej úpravy k lepšiemu, v prospech páchatel'a deliktu (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Asan 9/2017 zo dňa 21. februára 2018, sp. zn. 4 Asan 2/2019 zo dňa 5. novembra 2019, publikované ako judikát R 20/2021 či rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Asan 9/2020 zo dňa 25. augusta 2022, bod 39). Keďže v predmetnej veci (i) nesporne k zmene právnej úpravy k lepšiemu - v prospech žalobcu došlo (čo nespochybnuje ani žalovaný) a (ii) nová právna úprava bola účinná a platná v čase, keď o predmetnej veci opätovne rozhodoval správny súd, tento ju aj bol povinný zohľadniť. V tomto smere je preto argumentácia sťažovateľa opäť nedôvodná.

38. Pre úplnosť kasačný súd konštatuje, že ani procesné námietky sťažovateľa neboli dôvodné. Pokiaľ sťažovateľ namietal, že sa správny súd nevysporiadal s jeho argumentáciou obsiahnutou vo vyjadrení zo dňa 7. augusta 2023, kasačný súd sa s týmto tvrdením nestotožňuje. Odpovede na argumentáciu žalovaného v tomto smere totiž už poskytovalo prechádzajúce kasačne záväzné rozhodnutie kasačného súdu (sp. zn. 5 Asan 5/2021 zo dňa 31. mája 2023), v súlade s ktorým správny súd rozhodol. Správny súd pritom stručne, jasne a výstižne vysvetlil, že v predmetnej veci ide o vec správneho trestania a objasnil zásady, ktoré sa v takomto konaní aplikujú a aj dôvody, pre ktoré dospel k názoru o prekročení zákonnej lehoty na spracovanie a podanie návrhu na prepustenie žalobcu. Porušenie procesných práv sťažovateľa preto kasačný súd v tomto smere nezistil.

39. Podľa § 107 ods. 1 písm. a) SSP predseda senátu nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie, ak a) o to požiadala aspoň jeden z účastníkov konania.

40. Pokiaľ sťažovateľ namietal porušenie § 107 ods. 1 písm. a) SSP, ani toto kasačný súd nezistil. Kasačný súd nespochybnuje, že sťažovateľ vo vyjadrení zo dňa 10. novembra 2020 požiadal o nariadenie pojednávania, resp. vo vyjadrení zo dňa 5. novembra 2020 nesúhlasil s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania. Uvedenej žiadosti o nariadenie pojednávania vyhovel ešte Krajský súd v Žiline nariadením pojednávania dňa 24. novembra 2024, na ktorom bol vyhlásený rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 30 S 134/2019-109 zo dňa 24. novembra 2020 (zrušený kasačným súdom). Žiadosti sťažovateľa teda bolo vyhovené. Tieto skutkové okolnosti nerozporuje ani sám sťažovateľ. Po vrátení veci správneho súdu následne správny súd doručil sťažovateľovi rozsudok kasačného súdu sp. zn. 5 Asan 5/2021 zo dňa 31. mája 2023 a umožnil sa mu k nemu vyjadriť. Toto právo sťažovateľ využil vyjadrením zo dňa 7. augusta 2023. Pri posudzovaní dôvodnosti tejto námietky, konkrétne či správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania (sťažovateľovi), aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, kasačný súd zohľadňoval jednak, že žiadosti sťažovateľa o nariadenie pojednávania bolo vyhovené v pôvodnom konaní pred správnym súdom, že po vrátení veci správneho súdu sa sťažovateľ mal možnosť (aj sa vyjadril) k zrušujúcemu rozsudku kasačného súdu a z dôvodu kasačnej záväznosti nebol rozsudok pre sťažovateľa prekvapivým. Kasačný súd preto uzavrel, že v danom prípade nedošlo k takému porušeniu

procesných práv účastníka konania, ktoré by mu znemožnilo konať pred súdom a tak bolo porušením jeho práva na spravodlivý proces.

V. Záver

41. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd uzatvára, že nezistil dôvodnosť kasačných námietok sťažovateľa. Rozsudok správneho súdu považuje za vychádzajúci zo správneho právneho posúdenia veci a nezistil ani taký procesný postup, ktorým by sťažovateľovi boli porušené jeho procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Preto kasačnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

42. O nároku na náhradu trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 a § 175 ods. 2 SSP tak, že plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov tohto kasačného konania voči procesne neúspešnému sťažovateľovi/žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

43. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.